

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

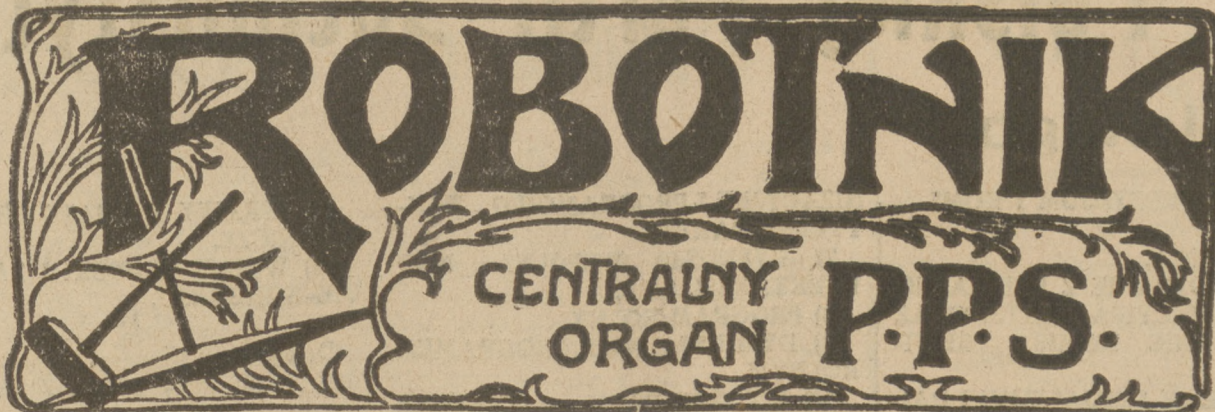
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół
do 3-ej po południu.

Na czwartki Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.96-79

DYREKCJA — 2.26-13

ADMINISTRACJA — 5-13-89

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Teoria „elity” w praktyce

Dzisiaj sejmowa Komisja Konstytucyjna ma rozpocząć dyskusję nad „tezą” p. St. Cara, między innymi nad dość głośną już „tezą” o „Senacie elity”. Pisma popołudniowe notują nawet pogłoski, że oto burzy się „sanacyjny” lud wiejski, że i konserwatyści spoglądają niechętnie okiem na koncepcję, która stawia ich poza nawiasem „ciała wyborczego” do przyszłej Izby wyższej jako, że trudno, bądź co bądź, obdarzać Krzyżem Niepodległości niedawnych zwolenników „trójlojalizmu” w stosunku do trzech mocarstw zaborczych.

Wszystko to są rzeczy stosunkowo mało interesujące. Zało popularna w kołach rządzących nami, „teoria elity” zostaje tymczasem realizowana zgola gdzieś indziej, na innym odcinku życia państwowego.

Mam na myśli słynny tak zw. dekret uposażeniowy. To nie jest dekret. To jest poprostu puszka dziecucha, pełna gąszczów i ścieżek krętych, jam ukrytych, dolin i wąwozów, kiedy niekiedy i słonecznych polanek, przeznaczonych dla... pp. dyrektorów departamentu, wice-ministrów i ministrów. Gdy taki sobie przeciętny a lojalny urzędnik „średni”, opłacający regularnie składki na „Strzelca”, głoszący stale na „Jedynkę”, słowem — spełniający dokładnie wszelkie nowoczesne obowiązki państwowe, gdy taki — powiadam — urzędnik wgrzybie się w głąb owej planiny przepięsów o „zaszeregowaniu”, dodatków funkcyjnych, dodatków możliwych ale nie koniecznych i t. d., i t. p., spostrzeża raz poraż z przerażeniem, że mu raptem do paruset złotych po drodze zginęło; część może wróci w jakiejś innej formie, ale może i wcale nie wróci; jeżeli jednak coś wróci, to tylko część, nie całość stanu poprzedniego; a emerytura? ta „w locie skora” uleciała w gółę wdał; kilkadziesiąt złotych miesięcznie zostało na otarcie łez.

Wcale nie żartuję... Streszczam zwyczajnie „sens moralny” listów, nadchodzących do nas codziennie z różnych stron wraz z dokładnymi obliczeniami, wypadającymi w wypadkach poszczególnych doprawdy wręcz niesamowicie.

Biedny urzędnik, opłacający jak regularnie składki na „Strzelca”, mający poza sobą na szlaku żywota ze

sto „depesz hołdowniczych” — przypomina sobie z kolei uroczyste zapewnienia przez radio, że „Pożyczka Narodowa” była poto właśnie potrzebna, by nie obniżyć płac pracownikom państwowym, przypomina pół-urzędowe komentarze do dekretu uposażeniowego, że właściwie nic nie ulega istotnej zmianie; poczem obserwuje szeroki gościniec, wiodący w onej puszczy dziewiczej, do „słonecznej polanki” pp. wysokich dygnitarzy. Tu niema żadnych niejasności; powiedziane jest jasno i zwięźle: tyle a tyle (nie mało) podwyżki.

„Teoria elity” w... zastoscwaniu praktycznym!...

Przecież chodzi o zwykłą arytmetykę. Jeżeli trzeba podnieść pensje ministrów, wice-ministrów, dyrektorów, naczelników, a suma globalna

na uposażenia pozostaje mniej więcej ta sama, — trzeba tedy pomniejszyć pensje innych.

Jakże mogłoby być inaczej?

Klasa robotnicza rozszerza stopniowo front swojej walki przeciwko nowym ustawom „sanacyjnym”, wykonującym z rozczulającą ścisłością „program” społeczno-gospodarczy „Lewiatana”. Co zrobią urzędnicy? Złośliwi twierdzą, że złożą oni za pośrednictwem pp. posłów „grupy pracowniczej” B. B. W. R. kilkanaście bolesnych memorjałów, wysła liczbę przepisów „depesz hołdowniczych” i... może, może — uchwałą półgębkiem, pocąc się ze strachu, rezolucję protestacyjną.

A no, zobaczymy...

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI.

Walka o ustawodawstwo robotnicze

**Wspaniały przebieg strajku powszechnego w Łodzi i w Okręgu Łódzkim
Strajkuje zgórą 120.000 robotników**

(Telefonem od naszych korespondentów)
W ciągu dnia wczorajszego napływały do Redakcji wiadomości telefoniczne ze wszystkich miast okręgu łódzkiego o przebiegu zapowiedzianego na dzień wczorajszy powszechnego strajku protestacyjnego PRZECIWKO NOWYM USTAWOM ANTY-ROBOTNICZYM, POGARSZAJĄCYM DOTYCHCZASOWE USTAWODAWSTWO SPOŁECZNE.

Według tych wiadomości, strajk w całym okręgu łódzkim udał się wspaniale — zarówno w przemyśle włókienniczym, jak i w innych zawodach.

(Według dotychczasowych obliczeń, strajkuje przeszło 120.000 ROBOTNIKÓW na ogólną liczbę 132.000 zatrudnionych; z tego w przemyśle włókienniczym strajk objął przeszło 90.000 ROBOTNIKÓW.)

Procentowo przedstawia się to mniej więcej w ten sposób, że w poszczególnych miastach udział robotników w strajku wynosi 98 — 99 proc.

Wrażenie strajku jest bardzo silne. A oto wiadomości z poszczególnych ośrodków.

(W Łodzi)

Od rana strajk jest zupełny we wszystkich zawodach, a przedewszystkiem w przemysłach: włókienniczym, metalowym, drzewnym. W przemyśle włókienniczym strajkują wszystkie fabryki, z wyjątkiem niciarni w „Widzewskiej Manufakturze”, dwóch małych fabryczek w Łodzi (Styllera i Gierszowskiego) oraz jednej małej fabryczki (Horaha) pod Łodzią.

Już nocne zmiany w fabrykach porzuciły pracę. Nastroj panuje imponujący. Dzielnicami robotniczymi i głównymi ulicami miasta przeciągają masowo demonstrujący robotnicy. Na Wodnym Rynku zebrali się tłumy demonstrantów, ale policja nie dopuściła do odbycia wiecu.

(Z innych zawodów do strajku nie przyłączyły się tylko tramwaje. Od rana „Zw. Rezerwistów”, będący na usługach administracji i „Strzelca”, robił wszystko, aby złamać strajk, w czym po magał mu tak zw. „Polski Związek Tramwajarzy” (NPR. lewica). Przy każdym

maszyniście postawiono po dwóch policjantów.

W Magistracie łódzkim odbył się jednogodzinny strajk, od godz. 8 do 9-ej rano.)

(W Pabjanicach)

Strajkuje 98 proc. robotników. Stoją przemysły: włókienniczy, metalowy, drzewny, miejscowa papiernia (po raz pierwszy od r. 1905), oraz fabryka chemiczna. Nastroj bardzo dobry.

(W Zduńskiej Woli)

Strajkują wszystkie gałęzie przemysłu.

Starostwo, że względu na „bezpieczeństwo publiczne” (!) zakazało odbycia zebrania członków Związku w lokalu związkowym.

(W Zgierzu)

Strajk jest w 100 procentach; stoją nawet pojedyncze drobne warsztaty.

Dwugodzinny strajk (w Bielsku-Białej)

(Telefonem).

Robotnicy Bielska - Białej rozpoczęli walkę przeciwko pogorszeniu ustawodawstwa społecznego dwugodzinnym

strajkiem protestacyjnym oraz wielkim wiecem.

Afera Stawiskiego

Oszusta zamordowała policja? Uchwała radykałów

Francuska prasa socjalistyczna podaje sensacyjną wiadomość, że Stawiski wcale nie popełnił samobójstwa, tylko został zamordowany przez policjantów, którzy przyszli go aresztować. Policji chodziło o to, by Stawiski, broniąc siebie, nie „wyspał” szeregu dygnitarzy policyjnych, uczestniczących w jego aferach.

Według pogłosek w sprawę bayonską włączonych jest kilku wyższych urzędników (między innymi sekretarz premiera Chaumetps) i polityków ze stronnictwa radykalno-socjalistycznego. Frakcja radykałów socjalnych odbyła

posiedzenie pod przewodnictwem Herriota i powzięła uchwałę, domagającą się najsurowszego śledztwa i ukarania wszystkich winnych bez względu na stanowiska, jakie oni zajmują.

Prasa podnosi, że tylko dzięki systemowi parlamentarnemu udało się przeszkodzić próbom zatuszowania i ukrycia całego skandalu.

Owogdaj odbyły się demonstracje monarchistów z „Action Française” przed gmachem parlamentu. Aresztowano 250 manifestantów, których zresztą niebawem zwolniono.

Inne depesze na str. 2 i 4-ej

Dziś jednogodzinny strajk powszechny

w fabrykach metalowych w Warszawie

(Konferencja delegatów i mężów zaufania, fabryk metalowych w Warszawie, odbyta w dniu 9 stycznia b. r., omawiając sprawę ustawy scaleniowej, przedłużenia czasu pracy i pogorszenia ustawy o urlopach, przyjęła następującą

rezolucję:

Zebrani delegaci i mężowie zaufania JAKNAJENERGICZNIEJ PROTESTUJĄ PRZECIWKO NIEKORZYSTNYM I KRZYWDZĄCYM ZMIANOM USTAW SOCJALNYCH.)

W okresie szalejącego bezrobocia, zamiast przyjąć z pomocą zgłodniałym

reszkom robotniczym, wprowadza się przedłużenie czasu pracy, które pociąga za sobą powiększenie liczby bezrobotnych. Delegaci i mężowie zaufania protestują przeciwko lewiałanisko-sanacyjnym zmianom i ŻĄDAJĄ WPROWADZENIA CONAJMNIEJ 40-TO GODZINNEGO TYGODNIA PRACY, Z UTRZYMANIEM DOTYCHCZASOWYCH PŁAC I ZAROBKÓW. Wyrażają jednocześnie przekonanie, że przy obecnych metodach racjonalizacji pracy tylko jak-najkrótszy tydzień pracy może przeciw działać bezrobociu.

ANGIELSKIEJ SOBOTY ROBOTNICZY NIE POZWOLĄ SOBIE WYDRZEĆ

I DLATEGO W SOBOTĘ PO 6 GODZINACH PRACY OPUSZCZA SWE WARSZTATY.

(Konferencja delegatów i mężów zaufania PROTESTUJE PRZECIWKO POGORSZENIU USTAWY O URLOPACH, JAK I O UBEZPIECZENIU W KASACH CHORYCH.)

Nowa ustawa o ubezpieczeniach społecznych pogarsza lecznictwo, nakłada nowe ciężary na ubezpieczonych w formie opłat za wizyty lekarskie i leki, a natomiast niebawale wysoko honoruje rozmaitych prezesów i dyrektorów kosztami ubezpieczonych.

(Wobec powyższego KONFERENCJA UCHWAŁA PRZEPROWADZENIE JEDNODZIODZINNEGO STRAJKU PROTESTACYJNEGO W DNIU 11 STYCZNIA B. R.)

O przebiegu strajku fabryki niezwłocznie zawiadomią Związek i Redakcję „Robotnika”.

Robotnicy w czasie strajku protestacyjnego pozostają w fabryce.

Metalowcy Warszawy!

Dziś stwierdzicie Waszą zdolność do akcji solidarnej

Klasa robotnicza Górnego Śląska wobec ustawy o czasie pracy i o urlopach

W poszczególnych przemysłach w Polsce wybuchają protestacyjne strąki przeciw pogorszeniu ustawodawstwa socjalnego i ubezpieczeniowego. Wyjątek stanowi tylko G. Śląsk. Jakże się przychylny tego, że fala walki nie objęła G. Śląska?

Otóż przede wszystkim powodem tego jest fakt, że aczkolwiek znolizowana nie ustawy o czasie pracy i o urlopach rozciągnięte zostały przez Rząd z dniem 1-go stycznia b. r. i na teren G. Śląska, to jednak ze względu na to, że Sejm Śląski, od którego zgody zależne jest faktyczne wejście w życie tych ustaw, dotychczas jeszcze nad nimi nie obradował. Poza tym nowe ustawy na G. Śląsku nie przynoszą tych pogorszeń, jak to następuje w reszcie Polski. Bo w klasie robotniczej na G. Śląsku z poprzednich (niepogorszonych) ustaw nie korzystała, a stosunki co do czasu pracy i urlopów miała gorsze.

Podkreślić należy fakt, że związki zawodowe na G. Śląsku od szeregu lat domagały się rozciągnięcia na teren Śląska tak ustawy polskiej o czasie pracy z 1919 r., jak i ustawy o urlopach z roku 1922. A to dlatego, że były one korzystniejsze dla robotników od istniejących dotychczas na G. Śląsku warunków. — Wystarczy nadmienić, że dawna ustawa ogólna - polska o czasie pracy ustanawiała 46-cio godzinny tydzień pracy, dalej ustawa ta nakazywała wynagrodzenie godzin nadliczbowych większe niż 50 i 100 procent, aniżeli to było praktykowane na G. Śląsku (przeważnie 25 i 50 procent).

Druga ustawa, o urlopach byłaby jeszcze dla robotników górnośląskich korzystniejsza. Ustalała bowiem daleko wyższe czasokresy urlopów płatnych, aniżeli były na G. Śląsku udzielane na podstawie umów.

Na G. Śląsku urlopy płatne przy dotychczasowych stosunkach przedstawiają się w poszczególnych przemysłach następująco:

w przemyśle górniczym: po roku pracy 3 dni, po trzech latach pracy 5, po 7-ciu latach pracy 9 dni. Dla robotników, zatrudnionych na dole w kopalniach: po 10 latach pracy 10 dni, po 20 latach 12 dni.

W hutnictwie po roku pracy i 6-ciu miesiącach wyczekiwania urlopy wynoszą: od 3-ch do 9-ciu dni, zależnie od wieku robotnika.

W przemyśle przetwórczym (powyżej 19 roku życia) po roku pracy 3 dni, po trzech latach 5 dni, po 5 latach pracy 7 dni urlopu.

Z tego jasnym jest, że rozciągnięcie wtedy, kiedy się tego domagali robotnicy, ustawy o urlopach na G. Śląsku byłoby dla nich wielką korzyścią, gdyż zamiast powyższych czasokresów urlopów mieliby 8 dni urlopu po jednorocznym zatrudnieniu, 15 dni po trzechletnim, a młodociani 14 dni po 1 roku pracy.

Niestety, mijały lata, a robotnicy G. Śląska nie mogli się doczekać polskich ustaw. Przyszło dziesięciolecie przyłączenia G. Śląska do Polski, a „sanacja” nie pozwoliła korzystać robotnikom z tych zdobyczy, jakie miała klasa robotnicza w reszcie Polski. A nie przecież tak nie łączy i spaja, cementuje stosunki w poszczególnych dzielnicach kraju, jak jednolitość dla wszystkich obywateli prawo. Umożliwienie oddawna klasie robotniczej G. Śląska korzystania z tych praw i zdobyczy, jakie mieli robotnicy w innych dzielnicach, najlepiej przyczyniłoby się do usunięcia różnic i antagonizmów dzielnicowych.

Na G. Śląsku dotąd obowiązuje jedna tylko polska ustawa socjalna, a to o inspekcji pracy. Gdy chodziło nie o korzyści i udogodnienia robotnikom, ale o ustawy krepujące, „kagańcowe” to pośpiesznie je rozciągano na teren G. Śląska (o stowarzyszeniach i zgromadzeniach).

Wreszcie z dniem 1-go stycznia 1934 r. „sanacja” postanowiła „obdarować” robotników na G. Śląsku polskimi ustawami: o czasie pracy i o urlopach. Kiedy z tych ustaw wysłuchano ziarno i pozostawiono plewe, kiedy je pogorszone, tak, że zostały tylko szczytki, to tak zoperowane i pogorszone ustawy rozciąga „sanacja” na teren G. Śląska.

A teraz zastanówmy się nad tem, jakie zmiany w dotychczasowych stosunkach na G. Śląsku pociągną za sobą ustawy o czasie pracy i o urlopach, gdy po wyrażeniu na nie zgody przez Sejm Śląski, zaczną obowiązywać.

Otóż obecna ustawa o czasie pracy w przemyśle ciężkim nie tylko nie polepsza stosunków pracy, ale je nieco pogarsza. Ustala ona maksymalną granicę czasu pracy na 48 godzin w tygodniu, a taki czas pracy był i jest na G. Śląsku.

Przewiduje wynagrodzenie za pracę w niedzielę i święta 50-cio proc. dodatkiem, podczas kiedy na G. Śląsku w ciężkim przemyśle istnieją 100 proc. dodatki za pracę w niektóre święta. To już stanowi pogorszenie, gdyż przemysłowcy, podobnie, jak to dziś robią poza G. Śląskiem, mogą żądać obniżenia tego dodatku ze 100 na 50 procent.

Ustawa zaś o urlopach pozornie wydawałoby się, że będzie dla robotników na G. Śląsku korzystna. Takby to wyglądało z porównania suchych cyfr długości urlopów. Tylko, że te małe cyfry, określające długość dotychczasowych urlopów na G. Śląsku (3, 4, 5, 6, 9, 10 i 12 dni) są faktyczne. Natomiast te wyższe cyfry dni urlopów, jakie ustanawia obecna ustawa o urlopach (8, 14 i 15 dni) są fikcyjne. Raz — wskutek tego, że zalicza się do urlopu niedzielę i dni świąteczne, a drugi raz dlatego, że gdy chodzi o zapłatę za urlop, to ustawa powiada, że robotnik ma otrzymać tyle, ile w danym czasie pracując, zarobiłby. Tak skromna uwaga, jest tak potężnym uderzeniem, że rujnuje cały urlop. Bo weźmy stosunki, w przemyśle górniczym i hutniczym na G. Śląsku. Urlopy są udzielane w lecie, a wtedy kopalnie i huty czynne są w tygodniu po 2 do 3-ch

dni. I cóż z tego, że polska ustawa o urlopach obdarzy dajmy na to danego robotnika 15-to dniowym urlopem, kiedy skoro się zaliczy niedziela i ewentualne 1 święto, to zostanie z tego tylko 12 dni roboczych, ale i za te mu nie zapłacą, bo ten robotnik w danym okresie urlopowym zatrudniony byłby (w dwu tygodniach) najwyżej 6 dni, a zatem tylko za 6 dni urlopu zapłaconoby mu, bo tyle byłby w czasie urlopu faktycznie zarobił. Dla klasy robotniczej ważnym jest to, ile ma urlopu płatnego. Bo przy dzisiejszych stosunkach kryzysowych bezpłatnych urlopów w postaci turnusów i świętówek ma aż za dużo.

Tak oto w rzeczywistości przedstawiają się te ustawy, z rozciągnięcia których na teren G. Śląska „sanacja” chce zrobić robotnikom wielkie „dobrodzieństwo”.

Stosunek klasy robotniczej G. Śląska do tych ustaw jest prosty i jasny: walka solidarnie z klasą robotniczą całej Polski o skrócenie czasu pracy i większe urlopy, umożliwienie robotnikom górnośląskim korzystania nie z plew, ale z właściwych i całkowitych praw i zdobyczy socjalnych.

ST. BOCIAN.

Izba Ubezpieczeń Społecznych przypomina, że w myśl § 58 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. Nr. 103 poz. 818) do ustawy o ubezpieczeniu społecznym **wszyscy pracodawcy powinni zgłosić wszystkich swoich pracowników i swoje zakłady pracy (gospodarstwa) w terminie do dnia 15 stycznia r. b. do właściwej ubezpieczalni społecznej** na przepisanych formularzach, bez względu na wszelkie poprzednie zgłoszenia. Formularze są do nabycia w każdej ubezpieczalni społecznej i jej oddziałach.

Dalsze szczegóły o nowych przepisach ubezpieczeniowych

Nowe przepisy ubezpieczeniowe, obowiązujące od 1 stycznia r. b. wprowadzają obowiązek ubezpieczenia służby domowej po wsiach i miasteczkach. Według dawnych przepisów ta kategoria pracowników domowych wolna była od obowiązku ubezpieczenia w Kasie Chorych. Obecnie pracodawcy po wsiach i miasteczkach obowiązani są zgłosić i ubezpieczyć swą służbę domową w najbliższej ubezpieczalni społecznej.

Według nowych przepisów dyrektorzy i prokurenci przedsiębiorstw nie będą zwalniani od obowiązku ubezpieczenia

nia i muszą być zgłoszeni w ubezpieczalni społecznej.

Zaostrzone też zostały przepisy, dotyczące zwrotu kosztów przez ubezpieczalnie społeczne za wezwanie lekarza prywatnego do chorego ubezpieczonego. Ubezpieczalnie społeczne zwracać będą koszt wezwania lekarza prywatnego tylko w przypadku, gdy będzie stwierdzone, że brak pomocy lekarskiej zagrażał życiu chorego. O wezwaniu lekarza prywatnego ubezpieczalnia społeczna musi być zawiadomiona w ciągu 5 dni. (Press).

Hitlerowska bezczelność

Brunatne bandy Hitlera szaleją już od roku w Niemczech. Rządy zbrońców, narkomanów i zbrodniarzy wywołują zgromadzenie w całym cywilizowanym świecie. Tysiące ludzi stojących na najwyższych szczytach kultury protestuje wciąż przeciwko barbarzyństwu, podniesionemu do godności cnoty. Od momentu zagarnięcia władzy w Niemczech przez Hitlera przestało panować prawo, rządzi zbrodnia, cynizm i brutalna przemoc.

Rządy państw europejskich, zamiast zerwać wszelkie stosunki ze zbrodniami, prawią im wciąż coraz uprzejmiejsze komplementy, posyłają prezenty, idą na najdalej posunięte ustępstwa, nie zdając sobie widocznie sprawy, że to wywoływać musi jeszcze większą bułę i jeszcze większy cynizm.

Niedawno w jednym z pism niemieckich, przeznaczonych dla Niemców, zamieszkałych w Polsce, ukazał się artykuł, będący szczytem bezczelności. W numerze z dnia 1 grudnia tygodnik „Ostland” pisze:

„Ostlandowa „Brunatna Księga” została przetłumaczona na język polski i ukazała się w wydawnictwie M. Fruchtmanna. Polska prasa lewicowa entuzjastycznie słowo powitała ukazanie się tej nędznej bazgraniny. Socjalistyczny „Robotnik” z dnia 20 listopada 1933 r. poświęcił jej obszerny artykuł i określił jako „wielki akt oskarżenia, który bardzo zaszkodził hitleryzmowi”. Przedstawia się ja, jako „dokument historyczny, odsłaniający wszystkie zbrodnie narodowych „sojuszniców”. „Z zupełnie zrozumiałych względów — powiedziane jest dalej — „Księga ta nie wspomina o największej zbrodni, którą przygotowuje się dopiero; a mianowicie o najbliższej wojnie światowej. W podobnym tonie

utrzymana jest recenzja Brunatnej Księgi w „Naprzodzie” (22 listopada 1933 r.) — określona jest w niej jako księga „mordów, okrucieństw, bezprawia i antykulturalnej działalności hitleryzmu”, księga „oparta na dokładnych sprawdzonych faktach i dokumentach” (1). Wydaje się nam, że przekład polski tej nędznej bazgraniny ukazał się zbyt późno na rynku księgarskim. Minęła już konjunktura na oświeceniową i kłamstwa w rodzaju tych, których pełna jest Brunatna Księga. Dziwne jest jednak, że Rząd polski nie uważał za stosowne zakazać rozpowszechnienia tego pamfletu, który w ohydny sposób szkaluje i lży członków Rządu, z jakim niedawno nawiązał przyjazne rokowania. Jest to tem dziwniejsze, że dotychczas nie została cofnięta konfiskata książki Adolfa Hitlera „Mein Kampf”.

„Ostland” jest piśmkiem propagandowym, wydawanym za pieniądze Rządu niemieckiego, a przeznaczonym dla Niemców zamieszkujących w Polsce. Wzmianka o konfiskacie „Książki Hitlera „Mein Kampf” — jest zresztą niezgodna z prawdą — jest prosto propagandowym „trickiem”, by przypisać książkę tej aureoli prześladowania.

Radjostacja poznańska

Jak się dowiaduje ag. „Press”, uruchomienie nowowbudowanej radjostacji w Poznaniu nastąpi dnia 15 b. m. Stacja została ostatecznie wypróbowana i nastawiona na nową falę, jaka od 15 stycznia r. b. została przyznana dla stacji poznańskiej. OdchYLENIE od starej fali jest minimalne tak, że nowa fala nie będzie miała większego wpływu na odbiór,

„PAN Z TOWARZYSTWA”

W. HASENCLEVERA W ATENEUM

ul. Czerwonego Krzyża 20

Codziennie o godz. 8-ej wieczorem

Satyryczna komedia pióra jednego z najwybitniejszych przedstawicieli niemieckiej lewicy literackiej odniosła w jedynym awangardowym teatrze warszawskim sukces niebywały.

Dowodem głosy prasy:

„Ten „Pan”, wystawiony przez Ateneum, podobał się wszystkim.” „Komedia daje zabawę pierwszorzędą”.

„...Oto sztuka, na jaką czekaliśmy oddawna. Humor i dowcip przedni. Teatr Ateneum zyskał w komedii tej wspaniałą pozycję artystyczną, która niewątpliwie zamieni się dlań w pozycję długotrwałego powodzenia...”

(KURJER PORANNY)

„Ośiem odsłon, poświęconych zabawnym i pomysłowym kpinom, toczy się płynnie i przyjemnie. Sztuka ma zacięcie shawowskie.”

(GAZETA POLSKA)

„Przedstawienie, wyreżyserowane przez Schillera, świetne. Aktorzy grali przednio...”

(A. B. C.)

„Sztuka posiada nerw, zręczny dialog i sporo sytuacyjnego humoru...” (I. K. C.)

„Hasenclevera dobrze zbudował swoją komedię, uśmiechniętą ironicznie i za bawna...”

(KURJER WARSZAWSKI)

„Zart pyszny, ironia mądra — paradoksy godne Bernarda Shawa...”

(NASZ PRZEGLĄD)

Przegląd prasy

ZDZBŁO W OKU BLIŹNIEGO...

„Kurjer Poranny” omawia skandal z bajoniskimi sumami we Francji i przewiduje, że ujawnienie tego niezwykłego skandalu przyczyni się do oczyszczenia atmosfery we Francji.

Dowodzi więc „Kurjer Poranny”, że: „Oczywiście nie stanie się to pokąd w samem społeczeństwie nie wykrystalizują się surowe wymagania etycznego postępowania względem ludzi stojących w szrankach życia politycznego, pokąd majątek robiony na polityce lub na marginesie państwowej władzy

nie przestanie być uważany za zjawisko normalne”.

Wymaganie etycznego postępowania przez państwowych władz żyją we wszystkich społeczeństwach, nie wszystkie jednak społeczeństwa mają taką, jak Francuzi swobodę wypowiedziania tego, co myślą. „Action Française” naprz. od kilku dni daje przez całą szerokość piśma manifestację „A bas les voleurs” — (Precz ze złodziejami!) i wcale nie jest konfiskowana.

x. y. z.

Na froncie bezrobocia

370 osób głoduje w unieruchomionej cukrowni

Jak już donosiliśmy, cukrownia ZDUNY w pow. krotoszyńskim została zamknięta.

Zrozpaczeni bezrobotni, w liczbie 370, weszli do zabudowań cukrowni, gdzie się zakwaterowali i na znak protestu przeciwko zamknięciu cukrowni ROZPOCZĘLI GŁODÓWKĘ.

Fabryka wagonów w Sanoku ma stanąć!

Przed paru dniami cały personel fabryki wagonów w Sanoku otrzymał wypowiedzenie, w związku z projektowanym unieruchomieniem fabryki.

Zamknięcie fabryki wagonów byłoby klęską dla całej ludności Sanoka.

Z sali sądowej

Katastrofa w firmie Haberbusch i Schiele

Drugi dzień rozprawy

W drugim dniu procesu o odpowiedzialność za katastrofę w Zjednoczonych Browarach Warszawskich rozpoczęły się zeznania poszkodowanych.

Jak podawaliśmy oskarżeni dyrektor Oppenheim, majster Goszczyński i student Czerny nie przyznali się do winy.

Dyr. administracyjny Browarów Oppenheim całą odpowiedzialność przerzuca na Goszczyńskiego, twierdząc, iż on to właśnie obowiązany był do składowania meldunków o stanie budynków i zażądał napelnienia magazynów.

Osk. Goszczyński wyjaśnia iż wprawdzie piecza nad stanem magazynów należała do niego, ale nie znał się na sprawach budowlanych i technicznych, które należały do Oppenheima. (Dyr. Oppenheim ze swojej strony zaprzecza jakoby należało to do jego specjalności). Osk. Goszczyński na usprawiedliwienie siebie podaje, iż o przepełnieniu magazynów meldował w swoim czasie u dyr. Oppenheima, na co otrzymał odpowiedź, iż w latach ubiegłych przepełnienie magazynów było jeszcze większe i nie pociągnęło to dotychczas żadnych następstw.

Osk. Czerny, który dokonywał umocnień na życzenie dyr. Oppenheima na pytanie:

— Czy miał pan prawo wykonywać plany robót? — odpowiada:

— Nie miałem. Obliczenia dokonywałem na podstawie gotowych planów.

— W jaki sposób sprawdzał pan ścisłość obliczenia planów?

Na to osk. Czerny odpowiada:

— Na oko!

Po złożeniu wyjaśnień przez oskarżonych stanęło przed sądem 9 poszkodowanych, t. j. ci co z katastrofy wyszli z życiem. Opisują oni przebieg katastrofy. Ale zeznania ich nie wnoszą nic nowego do sprawy. Przeważnie są to ludzie, na których psychice katastrofa pozostawiła głębokie ślady. Ludzie, którzy doznali wstrząsu nerwowego. Adwokaci przedstawiają dokumenty udawadniające, iż wszyscy z poszkodowanych otrzymali odszkodowania.

Kto im jednak zwróci ból i łzy z powodu straty ojców, matek, synów i córek. Oto olbrzymi i nienasycony moloch pożar 18 istnień ludzkich. Oto ofiary kapitalistycznej gospodarki opartej na

skruszałych podstawach, ale rozwijającej się beztrząsco, aż przyjdzie moment ostateczny, moment ruiny i zniszczenia, godzący w istnienie dziesiątków, setek i milionów, moment regulowania rachunku w walcie życia przez biednych za rabunkową gospodarkę bogaczy.

Z kolei rozpoczęły się zeznania świadków.

Przedtem jeszcze prokurator zapytał dyr. Oppenheima:

— Czy w 1930 r. kiedy poraz pierwszy zawalili się stropy budynku czy Pan zwrócił się do architekta specjalisty.

Na to dyr. Oppenheim wyjaśnia, iż dopiero katastrofa zmusiła dyrekcję do założenia konstrukcji żelazo - betonowej.

Św. Mroźewski zatrudniony w firmie przez 35 lat stwierdza, iż odpowiedzialny za nadzór i remont budynków był dyr. Oppenheim. Tenże świadek obciąża również Czernego, do którego należał nadzór nad konstrukcją drewnianą magazynów, jako doradcy technicznego Browarów.

Zeznania świadków trwają nadal.

O tragicznym zajściu w Żyrardowie

W związku z zabójstwem w Żyrardowie st. poster. Romanowskiego Oddział T. U. R. w Żyrardowie komunikuje:

Dn. 7 stycznia około godz. 8.30 rano na ul. Kościelnej został zastrzelony przez Zygmunta Rybkę, st. posterunkowy P. P. Romanowski. Wszelkie wersje, jakoby zajście wydarzyło się w lokalu T. U. R. podczas zabawy nie odpowiadają prawdzie. Zabawa T. U. R. która odbywała się w nocy z 6 na 7 stycznia r. b., zakończona została o godz. 5 rano, poczem lokal T. U. R. po uporządkowaniu został zamknięty. Zabójstwo st. poster. Romanowskiego dokonane zostało na ul. Kościelnej.

Po dokonaniu zabójstwa Rybka schronił się na Podlesiu, gdzie wystraszony z rewolweru pozabawił się życia.

Robotnicy popierają swoje pismo

Zajścia w Pieszczanikach

W świetle rozprawy sądowej

Poniżej podajemy, według „Nowego Echa Białostockiego“ przebieg rozprawy sądowej w sprawie zajść w Pieszczanikach w lipcu ub. r. Zajścia te wynikły w związku ze strajkiem robotników włókienniczych w Supraślu, walczących o uznanie przez miejscowych fabrykantów obowiązującej umowy zbiorowej.

Proces o zajścia w Pieszczanikach wywołał w mieście, szczególnie w sferach robotniczych niezwykle zainteresowanie. Już o godz. 8-ej rano zaczęła się licznie gromadzić w obszernej poczekalni Sądu Okręgowego publiczność, wśród której przeważali robotnicy — włóknarze z Białegostoku i Supraśla. Ze względu jednak na znaczną ilość świadków (ponad 60 osób), publiczność nie została wpuszczona na salę rozpraw i niemal przez cały czas trwania obrad wyczekiwała w korytarzu sądowym na jakieś „nowiny“.

Ławę oskarżonych, a raczej 5 ław zajęło 20 osób. Jeden oskarżony nie stawiał się na rozprawę, wobec czego Sąd postanowił sprawę jego wyliczyć. Ławę obrońców zajęli adwokaci Berenson, Arensztejn (z Warszawy), Tilleman, Zdrojewski i apl. adw. Niedźwiadowicz.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, obejmującego 26 stron pisma maszynowego, Sąd przystąpił do przesłuchania oskarżonych, z których większość do winy się nie przyznała.

Pierwszy, z tasimcowej listy świadków zeznał zastępca starosty powiatowego w Białymstoku p. Tabęcki, który w dniu 10 lipca, na skutek wiadomości o marszu robotników supraśl-

skich na Pieszczaniki, natychmiast wyruszył na miejsce zajść, gdzie widząc zebrany tłum, wydał rozkaz rozpędzenia go zapomocą pałek policyjnych.

Przewodniczący: — Dlaczego świadek nie pouczył tłumy o konieczności zachowania spokoju, a natomiast odrzucał wydany rozkaz rozpędzenia zebranych siłą.

Św. Tabęcki nie daje konkretnej odpowiedzi, wyjaśnia tylko, że zebrani robotnicy wznosili „wrogie okrzyki“ pod adresem policji.

Ogólne zdziwienie, a raczej wesołość na sali wywołuje odpowiedź św. Tabęckiego na pytanie prokuratora, czy tylko Amdurski nie akceptował umowy zbiorowej, czy też i inni fabrykanci nie podporządkowali się cennikowi z dnia 16-go czerwca. Na pytanie to świadek odpowiada, że żaden fabrykant(!) nie akceptował umowy z 16 czerwca.

(Jak wiadomo, poza firmą Cytron w Supraślu oraz Amdurskim, wszyscy przemysłowcy umowę podpisali własnoręcznie w Inspektoracie Pracy).

Jako drugi z kolei świadek zeznał p. inspektor P. P., który szczegółowo przedstawia przebieg zajść pieszczanickich.

O przebiegu zajść mówi również św. Alir. Mańkowski, pow. Komendant P. P. w Białymstoku.

Świadek Amdurski, właściciel fabryki w Pieszczanikach usprawiedliwia się przed Sądem, że zajścia te nie wybuchły z jego winy, a z winy Cytrona, który ze względów konkurencyjnych pchnął robotników na Pieszczaniki.

Charakterystyczne były zeznania św.

ślusarczyka, który przedstawił wszystkich niemal oskarżonych jako ludzi spokojnych, porządnych i pracowitych. Do popełnienia czynów, kolidujących z kodeksem karnym pchnął ich, według zdania świadka, głód, nędza i nieszczęście.

Niezwykle rzeczowe i nader ważne były zeznania św. Kapitułki, który w pierwszym przemówieniu zobrazował z początku sytuację strajkową a następnie wyjaśnił, jakie przyczyny złożyły się na to, że robotnicy supraślscy, dbając o dobro ogółu walczących towarzyszy, udadli się do Pieszczanik celem nakłonienia opornych do przyłączenia się do wspólnej akcji strajkowej.

Po przesłuchaniu świadków, o godzinie 8 wieczorem, nastąpiły przemówienia stron.

Oskarżyciel p. wiceprokurator Wóycicki, domagał się dla każdego z oskarżonych surowej kary. P. prokurator zaatakował w swym przemówieniu właściciela fabryki, Amdurskiego, który z pobudek czysto egoistycznych, swym wysoce nieobywatelskim postępowaniem w wielkiej mierze przyczynił się do wywołania zajść.

Najbardziej emocjonującym momentem wczorajszej całodzienniej rozprawy była bezwzględna mowa adw. Berensona. Obecni na sali rozpraw prawnicy i sędziowie nie bez słuszności wyrazili się, że sale sądów białostockich takiej mowy dotychczas nie słyszały.

Adw. Berenson omówił bardzo głęboko podłoże zajść.

Adw. Tilleman zaatakował ostro w swym przemówieniu świadka Tabęckiego, który, jego zdaniem, całkowicie skompromitował się przed Sądem, wykazując tak wielką ignorancję spraw, w których sam decyduje.

Nie dziwnego, mówi obrońca, że niektórzy świadkowie wyrazili się, iż w czasie zajść w Pieszczanikach władze administracyjne nie stały na wysokości zadania.

Następnie przemawiali inni obrońcy.

Po naradzie Sąd ogłosił wyrok, mocą którego dwaj oskarżeni, Tarasiewicz Jan i Sawicki Paweł skazani zostali na 1 rok więzienia; 4 oskarżonych: Tarasiewicz, Aleksander, Gebauer, Kulkowski zostało uniewinnionych, a resztę skazano po 6 miesięcy więzienia, z zawieszeniem na 2 lata.

Zwyrodniały zięć

W Piastowie pod Warszawą 86-letnia Marja Markowska wydała zamaż córkę za 32-letniego Jana Tomczaka, zatrudnionego w fabryce akumulatorów „Tudor“.

Ponieważ staruszka nie chciała powierzyć zięciowi swych skromnych oszczędności, zagarnął je przemocą a tęciową zamknął w ciemnej piwnicy.

Przed sześciu tygodniami sąsiedzi Tomczaków zauważyli, iż Markowska nie wychodzi z mieszkania. Zapytywany zięć oraz córka oświadczyli, iż staruszka niedomaga i leży w łóżku.

Po pewnym czasie prawda wyszła na jaw. Ujawniwszy okrutny czyn Tomczaków, lokatorzy dali znać policji.

Onegdaj przedstawiciele władz śledczych i policja przybyła do domu przy ul. Namysłowskiej Nr. 1. Znalezione Marję Markowską w stanie zupełnego wyczerpania w piwnicy domu.

Okrutnego zięcia aresztowano i przewieziono do Warszawy.

Śmierć ucznia pod kołami pociągu

Pociągami z Trzebini do Krakowa jechał młody człowiek a ponieważ nie miał biletu, usiadł na buforach między wagonami, lecz podczas biegu pociągu spadł na tor i poniósł śmierć pod kołami pociągu.

W Mydlnikach znaleziono zwłoki nieśczęśliwca i ustalono iż był to Aleksander Miedziński, lat 24, student Śląskich Zakł. Technicznych w Katowicach.

Telefon do Aten i Salonik

Polskie władze pocztowe uruchomiły komunikację telefoniczną z Polską do Grecji. W Polsce dopuszczone są do komunikacji tej wszystkie urzędy pocztowe, w Grecji zaś miasto Ateny, Pireus i Saloniki. (PRSS.)

Strajk w fabryce Klejmana

Onegdaj wybuchł w Warszawie strajk w fabryce S. Klejmana i Synowie. Strajkiem tym poparli pracownicy swoje żądania podwyżki płac oraz przestrzegania 8-miogodzinnego dnia pracy lub też opłacania godzin pracy nadliczbowej.

Z parlamentu francuskiego

Obiór tow. Bouissona na przewodniczącego

Wtorkowe posiedzenie parlamentu francuskiego odbyło się całkowicie pod znakiem afery Stawiskiego, którą omawiano żywo w kuluarach Izby. W imieniu głosowaniu wybrano przewodniczącym Izby 332 głosami dotychczasowego przewodniczącego socjalistę Bouissona.

99 posłów wstrzymało się od głosowania. Wiceprezesami wybrani zostali poseł Moncelle (rep. centr.), radykał społeczny Delbos, radykał społ. de Coamard oraz deputowany niezależnej lewicy Pathe.

Krwawa rozprawa z przemytnikami

Według doniesień z Ankary w południowej Turcji wywiązała się we wtorek strzelanina pomiędzy strażnikami gra-

nicznymi, a wielką bandą przemytników. W wyniku starcia 6-ciu przemytników zabito oraz aresztowano 74-ch. (ATE).

Katastrofy z powodu mgły

Z Londynu donoszą, że panująca onegdaj niezwykle gęsta mgła spowodowała cały szereg cięższych wypadków, ofiarą których padły 3 osoby, ponosząc śmierć podczas zderzenia się 2-ch autobusów. Liczba rannych przekracza 20. W nie-

których dzielnicach Londynu mgła była tak gęsta, iż przy regulacji ruchu ulicznego musiano posiłkować się pochodniami. Również żegluga na kanale była bardzo utrudniona.

Nowy Dalaj Lama

Z Lhasy donoszą, iż wybrany został następca zmarłego w dniu 17 grudnia Dalaj Lamy. Nowy Dalaj Lama liczy zaledwie kilka tygodni, urodził się na jednym z przedmieść Lhasy w godzinie śmierci zmarłego Dalaj Lamy. Według wierzeń ty-

betańskich stanowi to dowód, że dusza zmarłego ponownie wcieliła się w małego chłopczaka. Aż do pełnoletności młodego Dalaj Lamy Tybetem będzie rządził regent. (ATE).

Za jedną — wzięto czternaście głów

Z Kabulu donoszą, że w obecności ministra wojny został wykonany we wtorek wyrok na 14 skazanych za współudział w zabójstwie króla Afganistanu Nadir Sza-

cha. Wśród rozstrzelanych znajduje się ojciec, stryj oraz kilku przyjaciół Abdulla Halika.

Napad hitlerowców na Polaka

Opolskie „Nowiny codzienne“ podają, że na dworcu w Opolu pobito zarządcę gospody Domu Polskiego w Opolu Jana Augustyna. Około 20 członków S. A. bez uzasadnionego powodu rzuciło się na wychodzące-

go z dworca Augustyna i pobiło go do krwi. Trzech urzędników policji kolejowej wyrzuciło wreszcie Augustyna z rąk napastników i odprowadziło go do poczekalni (PAT)

Nowe sowieckie zamówienia włókiennicze

otrzyma przemysł łódzki

(PID) W związku z pobytym przewodniczącego „Sowpoltorgu“ Firsowa w Łodzi aktualną się stała sprawa nowych zamówień włókienniczych Z. S. R. R. w Polsce.

Przy układanym obecnie planie eks-

portowym na rok 1934 przeznaczone będą specjalne pozycje na zakup manufaktury i wyrobów bawełnianych w Łodzi. Zamówienia dla łódzkiego przemysłu włókienniczego wyniosą około 250.000 rubli w złocie.

Zajścia antyżydowskie w Żywieckiem przed Sądem Najwyższym

Dn. 14 marca 1933 r. w kierunku Rajczy (pow. żywiecki) wyruszył tłum, celem dokonania napadu na mienie miejscowych żydów. W wyniku starcia z policją byli zabici i ranni. Podobne zajścia wydarzyły się w Ujsołach i Nielewli. Przeprowadzone śledztwo wskazało na członków Związku Halerczyków, jako sprawców zajścia. Na ławie oskarżonych zasiadło 42 osoby pod zarzutem publicznego nawoływania do występków, bądź udziału w rozruchach.

W wyniku rozprawy przeprowadzonej w Wadowicach zostało skazanych 31 oskarżonych na karę od 3 lat do pół ro-

ku więzienia. Pozostałych oskarżonych uniewinniono.

Rozprawa odwoławcza odbyła się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie, który wyrok Sądu Okręgowego zatwierdził.

Wczoraj te antysemickie zajścia na Podhalu przeszły na wokandy Sądu Najwyższego.

Skarga kasacyjna opiera się na twierdzeniu, iż wyjaśnienia oskarżonych w policji zostały wymuszone.

Wyrok Sądu Najwyższego będzie ogłoszony w piątek — 12 stycznia o godz. 12.

Tanie jest życie biedaków!

W tych dniach dzierżawca dworu w Lipiu (pow. Lublinie), Jan Gawliński, napotkał na terenach dworskich dwóch osobników, których wezwał do podniesienia rąk w górę.

Ponieważ ci nie reagowali na jego wezwanie, a rzekomo mieli posiadać fuzję, G. wystrzelił dwukrotnie z dubel-

towniki, raniąc poważnie na całym ciele Piotra Zdrzałkę oraz lekko Wiktora Borszcza z Lubecka, których odstawiono do szpitala w Lublinie.

W toku dochodzeń ustalono, że ludzie ci nie posiadali wogóle broni, mieli oni dwa potrzaski, przeznaczone do chwytania zwierzęcy.

Plaga wilków na Huculszczyźnie

Ze Lwowa donoszą, że wilki napałają ludzi i podchodzą pod same drzwi domostw po wsiach huculskich.

W okolicy Bukowic w pow. kossowski wilki napadły na dziecko idące do szkoły i pożarły je, tak, że znaleziono tylko książki i pokrwawione strzępki ubrania.

Pod Kutami znaleziono buty i części ubrania kobiety i małego chłopczyka. Oboje padli pastwą wilków.

Dwaj rumuńscy strażnicy graniczni, napadnięci przez większe stado wilków, umio ostrzeliwania się z karabinów i położenia trupem kilku wilków, zostali rozszarpani przez krwiożercze zwierzęta.

Organizowane przez starostwa powiatowe wielkie oblawy na wilki nie dały do tej pory rezultatów, gdyż na miejsce stad wyrzeczonych zjawiają się nowe i liczniejsze.

Znowu sąd doraźny

W dniu 13 stycznia odbędzie się przed sądem doraźnym w Tczewie rozprawa przeciwko 20-letniemu Andersowi Rekele z Tczewa, oskarżonemu o dokonanie

napadu rabunkowego w grudniu ub. r. na inkasenta hurtowni towarowej 65-letniego Michała Piocha. (PAT.).

Czas odnowić prenumeratę na mies. styczeń i I kwartał

Tama w Alzacji została przerwana przez przybór wód

Dziewięć osób zginęło

Olbrzymi most w Waszyngtonie zniszczony przez orkan

Obrazek z Funduszu Bezrobocia na Pradze

Otrzymałem następujące pismo:
Do ośrodka Nr. 11, w którym urzędują kierownik biura, podchodzą z bardzo długiego ogonka bezrobotni i przedkładają wymagane papiery na otrzymanie ustawowej zapomogi.

Papiery idą pod argusowy wzrok p. kierownika i ten po sprawdzeniu (przeważnie są to zaświadczenia z firmy o zwolnieniu z pracy) przy najniższych niedokładnościach w wykazie przepracowanych dni papiery odrzuca, bez wskazania błędów, które przecież mógł

by uwiidocznic, na i tak już nieważnym z powodu błędów formularzu.

Wiele firm nie wie, jak wypełniać formularze i bezrobotni nawet po 5 razy przynoszą papiery i wciąż okazuje się, że są one źle wypełnione.

We wszystkich urzędach poumieszczano inwalidzkie, czy jakies tam inne biura porad. Takie biuro mieści się i w F. B. na Pradze — i urzędujący tam reprezentant za „dokładne” wypełnienie formularza z pracy żąda „1 zł.”

Wskazaniem jest, by urząd F. B. na

widocznych miejscach poumieszczał wyjaśnienia (z kalendarzem łącznie), w celu umożliwienia bezrobotnym złożenia należycie wypełnionych papierów na otrzymanie zapomogi.

Doznaje się mimowoli wrażenia, iż ludzie robią wszystko, aby otrzymanie zapomogi bezrobotnym uniemożliwić.

Ustępujący p. burmistrz chce się „zasłużyć”

Na dzień 4 b. m. zwołał burmistrz m. Wrzesnia starą Radę miejską, gdyż „sanacja” czyni starania o unieważnienie wyborów nowej Rady miejskiej, w której zasiada 9 radnych ze Stronnictwa Narodowego, 3 z N. P. R. i 4 z „sanacji”

Na początku zebrania Rada miejska postawiła wniosek o zdjęcie z porządku obrad punktu: zmiana nazw ulic. Burmistrz na to się nie zgodził i zaproponował zmienić nazwę ulicy Poznańskiej na ulicę Piłsudskiego. Rada miejska proponowała sprawę tę pozostawić do

zawatwienia nowej radzie miejskiej, — lecz burmistrz Sołtysiak w dalszym ciągu nalegał, co spowodowało szeroką dyskusję.

Gdy Rada miejska domagała się stanowczo cofnięcia tego punktu z obrad miejskich, a burmistrz nie przychylił się do tego wniosku, 11 radnych opuściło salę, pozostało zaś tylko 5. Wobec tego burmistrz zrezygnował ze swego zamiaru i zamknął zebranie wobec braku quorum.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Naucz mnie kochać” i film ANTINEA: „Pozwólcie nam żyć” i „Krwawy ślad”.

APOLLO: „Prokurator Alicja Horn”. ATLANTIC: „Wyrok życia” i „Cień nad Europą”.

AS: „Jego Ekszelencja Subjekt” i „W cieniu drapaczy chmur”.

BAJKA: „Sirżant X” i rewja.

CASINO: „Prywatne życie Henryka VIII”.

COLOSSEUM: „Szturmowa Brygada” i wielka rewja.

COLOSSEUM MAŁE: „Nowoczesny Don Kichot” i „Przygody na Alasce”.

CRISTAL: „Tim Mc Coy” i „Czerwony diabeł”.

CZARY: „Tajemnice Sekwany”.

FAMA: „Pocałunek przed lustrem” i „Tylko nie w usta”.

FILHARMONJA: „Moje marzenie, to ty”.

FORUM: „Pożegnanie z bronią” z Gary Cooperem.

GLORIA: „Płonąca prerja”.

HELJOS: „Biała lilja”.

HOLLYWOOD: „Tancerki z Buenos Ayres” i rewja „Karnawał w Hollywood”.

ITALJA: „Dama kier” i rewja „Bawmy się w miłość”.

JAR: „Głos pustyni”.

KINO „IKS” (Tamka 34): „Jego ekszelencja subjekt”.

KOMETA: „To to” i rewja.

LOS: „Syn dżungli”.

LUX: „U progu szczęścia” z Ewelina Holt i „Dusze w niewoli”.

MAJESTIC: „S.O.S. — Góra lodowa”

„majestic” Pocz. o godz. 4, 6, 8, 10

Dla młodzieży dozwolone.

S. O. S.

GÓRA LODOWA

Ceny biletów znizone od Zł. 1.25.

ELISABETH ZERNIKE (Holandia).

Rozmowa na 1000 mil

Joanna obudziła się późno. Spojrzała — niebo było niebieskie, a ziarnka srozu — bliznę na drzewach. Dziej jej urodziny — przypomniała sobie i w tej chwili pomyślała o Piotrze, swym dalekim narzeczonemu. Czy zdaje sobie z tego należycie sprawę? Zaręczyli się ostatniego dnia przed jego wielką podróżą na Jawę. Ludzie zapytywali: dlaczego nie wcześniej? I śmiali się.

Jednakże nie było to wcale śmieszne, — wcześniej było niemożliwe. Ojciec i matka nie pozwolili jej odprowadzić go do portu. Chodziło o wielki wydatek a potem — czy nie był dla niej jeszcze trochę obcy? Czy nie musieli przezwyć skrepowania, tkwiącego między dwójem ludzi, którzy chcą się związać na całe życie? Uczucia, która nie pozwala całkowicie się oddać, bo pragnie zachować siebie. Czy można zbliżyć się do kogoś, nie znając jeszcze siebie samej? Byłoby to tak, jakgdyby zwrócić się zajmującą książkę, nie przeczytawszy do końca...

Kochała Piotra, ale nie wiedziała wiać, co to znaczy. Pisała listy ostrożne i opanowane. Czasami — dawała się ponieść i wówczas kilka gorących zdań wybiegało z pod pióra. Ale jeżeli było ich zawiele, np. pół strony, darła list gdyż czuła w sobie sprzeciw. Listy Piotra były inne. Długie i poważne, jak gdyby zawsze żył w jednakowym napeciu. Dlatego często po przeczytaniu myślała: Jest niespokojny. Jak się to skończy?

Zapukano do drzwi.
— Proszę! — zawołała. Wszedł ofciec.

— Jeszcze w łóżku? — śmiał się, całując córkę. — Wiesz, że ci z całego serca. I wstawaj, ale prędko. O juczniejszej musisz być na porcie.

— Dlaczego?

— Możesz rozmawiać z Piotrem w ciągu dwóch minut. Teraz jest dziewiąta. Pójdiesz piechotą i pomyślisz, co chcesz powiedzieć. To mój upominek na urodziny.

Przed wojną a dziś

„Piast” Wielkopolski podaje ciekawe zestawienie:

„Na jednym z ostatnich zebrań rolniczych, na którym omawiano obecne położenie wsi, pewien starszy włościanin pamiatający dobrze przedwojenne czasy i przedwojenne ceny, przytoczył szereg przykładów charakteryzujących spadek zdolności nabywczej ludności wiejskiej.

Przed wojną za 100 kg. żyta nabyć mógł 100 kg. soli. Obecnie za metr żyta nabywa 20 kg. soli.

Przed wojną za 100 kg. żyta nabywał 106 paczek machorki, obecnie nabywa 17.

Przed wojną za 100 kg. żyta naby-

PRZERWA W RUCHU TRAMWAJOWYM.

Na ul. Złotej przed domem 63 pękło prawe koło u wozu naładowanego węglem. Z tego powodu tramwaje jadące w kierunku ul. Marszałkowskiej, były kierowane przez 20 minut drogą okólną t. j. przez Twardą, pl. Grzybowski i Kró-

Straik drukarzy lwowskich W obronie umowy zbiorowej, oraz dotychczasowego ustawodawstwa

Jak donosiliśmy już, dn. 31 grudnia r. ub. wybuchł we Lwowie strajk drukarzy w obronie umowy zbiorowej, oraz przeciw przedłużeniu czasu pracy i pogorszeniu urlopów.

Już dnia 2 stycznia większość zakładów pracy, w tem wszystkie gazety, podpisały ze Związkiem Drukarzy umowę na warunkach dotychczasowych i praca w tych zakładach (zatrudniają one łącznie około 60 procent wszystkich pracowników) została wznowiona.

Pozostało jeszcze 9 zakładów, które

dotychczas nowej umowy nie podpisały i strajk w tych zakładach trwa. Próby właścicieli drukarni werbowania łami-strajków nie odnoszą skutku.

Straikiem tym żywo interesuje się cały ogół drukarzy w Polsce, który gotów jest na pierwsze wezwanie swej Centrali popieścić strajkującym z pomocą materialną.

Dotąd wystarcza w zupełności pomoc finansowa miejscowego Oddziału Lwowskiego.

wał 35 paczek tytoniu, obecnie kupuje 6 paczek.

Przed wojną za 100 kg. żyta kupował 42 kg. żelaza, obecnie kupuje 25 kg. żelaza.

Wreszcie przed wojną za 100 kg. żyta kupował parę butów, obecnie kupić może za to najwyżej... jeden but”.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Przeważnie pochmurno i mglisto, miejscami opady. Lekki mróz, Umiarkowane wiatry południowo - zachodnie.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

HITLER HITLEREM, ALE PIENIĄDZE WAŻNIEJSZE.

Dziennik niemiecki „Badische Presse” z Karlsruhe donosi, że p. Herbert Kraft, rządowy komisarz sportowy w Badenii, zwrócił się do Niemieckiego Zw. Piłki Nożnej z wnioskiem, aby niemieckim drużynom zabroniono grać zagranicą.

Powodem tego żądania jest nast. wypadek: piłkarze z Karlsruhe grali niedawno w Nancy i Metz. Przed meczem Francuzi zażądali zaniechania przez Niemców pozdrowienia hitlerowskiego. Niemiec gracze nie chcieli się na to zgodzić, ale ustąpili gdy Francuzi zagrozili im niewypłaconiem kosztów podróży i żądaniem odszkodowania w razie niedościa meczów do skutku.

KŁOPOTY „AMATORÓW” WLOSKICH.

Znanemu lekkoatlecie włoskiemu, — Beccali, postawiony został zarzut, że jako amator, nie miał on prawa przyjąć nagrody — daru Florencji w formie samochodu.

Sprawę przedłożono Międzynarodowemu Zw. Lekkoatletycznemu, który orzekł, że Beccali miał prawo dar taki przyjąć, nie może go jednak ani sprzedać ani zamienić.

PORAŻKA HOKEISTÓW LWOWSKIEJ POGONI

Na zakończenie turnieju hokejowego w Krynicy odbyła się rozgrywka o trzecie miejsce, w której drużyna Krynicy pokonała Lwowską Pogon w stosunku 2:1 (2:0, 0:1, 0:0). Bramki dla KTH zdobyli Kulig i Piechota, a dla Pogoni Sabiniski.

TRÓJMECZ NARCIARSKI W WOROCIE.

Podczas posiedzenia Rady Narciarskiej w Zakopanem zdecydowano doprowadzić m. in. do skutku trójmecznarciarski Polska — Rumunia — Czechosłowacja, w Worochcie w drugiej połowie lutego z okazji otwarcia nowej skoczni narciarskiej.

MURZYNI Z KONGO SĄ RÓWNIEŻ... ARYJCZYKAMI.

Jak donoszą z Brukseli, Belgijski Komitet Olimpijski przystępuje obecnie do ścigania kilku sportowców murzyńskich z belgijskiego Kongo do Belgii i przygotowania ich do występu na igrzyskach olimpijskich w Berlinie. Jak się bowiem okazało, murzyni z Kongo, a zwłaszcza plemię Watusów, posiadają wybitne zdolności w skokach, biegach krótkich i rzucie oszczepem. Specjalnie w skoku w wyż skoki ich, mimo braku przepisowego stylu, dochodzą do 2 mtr. a nawet więcej. Niemiecki komitet O-

lęwski. Uszkodzony wóz został usunięty przez pogotowie tramwajowe.

OFIARY SPORTU ZIMOWEGO.

Na ślizgawce w Al. Ujazdowskiej, upadł i złamał lewą nogę Wacław Sęk, uczeń.

Na ślizgawce przy ul. Ogrodowej 12, upadła 7-letnia Irena Rybaczewska, uczennica, doznając potłuczenia lewej ręki.

„MIŁY” PRZYJACIEL.

Przy ul. Solnej 4, w czasie sprzeczki, Franciszek Sowa, szewc, będąc zdenerwowany, porwał szczotkę i uderzył nią kilkakrotnie swą przyjaciółkę 30-letnią Julję Pachnię. Ranną w głowę P. opatrzone w ambulatorium Pogotowia.

Kto wygrał na loterii?

Wczoraj podczas ciągnięcia loterii główniejsze wygrane padły na następujące numery:

I ciągnięcie:
Po 5.000 zł. — 21287 4792 105908 109374.

Po 2.000 zł. — 16424 28423 36142 53868 61228 63621 63963 68291 108715 112027 114271 115437 128995 136472 146509 152480 157659 163214 164646.

Po 1.000 zł. — 6870 14365 22654 22699 34195 37617 39710 41229 45517 47100 49324 50951 55103 64202 66452 76208 77036 83913 85247 92771 93981 94847 95652 107180 111113 114592 117476 122100 130005 134496 152212 153698 169688 169767 169985.

II ciągnięcie:
20.000 zł. — 66803.
Po 5.000 zł. — 2712 21791 61906 72350 99401 120470 151358.

Po 2.000 zł. — 20512 30496 39934 48754 49814 64529 65152 71593 83212 84195 80607 89529 111057 111402 118810 131583 141710 145288 157555.

Po 1.000 zł. — 7854 8325 8451 9629 10803 21313 23580 25072 25127 26721 37710 39748 46129 57460 63036 64568 71079 89481 94759 94931 97936 98163 110182 112595 120810 130036 130858 153013 155457.

limpijski zgodził się uznać ich za... ariyczków.

O WPROWADZENIE LIG OKRĘGOWYCH.

Zarząd Garbarni stawia na walne zgromadzenie Ligi PZPN (20 — 21 b. m.) wniosek o wprowadzenie lig okręgowych, a jeśli wniosek ten nie uzyska większości, Garbarnia domaga się bezdnie rozgrywania mistrzostw w r. 1934 w jednej grupie złożonej z 12 klubów, a następnie po ukończeniu mistrzostw spadłyby 3 ostatnie kluby a na ich miejsce wyszedłby jeden mistrz klasy A., wobec czego w roku 1935 byłoby już tylko 10 klubów w lidze.

AMNESTIA DLA PIŁKARZY WARSZAWSKICH ANULOWANA.

Zarząd PZPN postanowił anulować wprowadzoną przez zarząd Warszawskiego Okręgowego Zw. Piłki Nożnej amnestię dla ukaranych i zdyskwalifikowanych graczy z okazji 15-lecia Niepodległości. Decyzję WOZPN skłasyfikował zarząd PZPN jako nieformalną i niewłaściwą.

JEŹDZCY NIE POJADĄ DO BERLINA

Jak się dowiadujemy, Polski Związek jeździecki zdecydował się nie wysłać polskiej ekipy konnej na międzynarodowe zawody konne, które odbędą się w Berlinie w końcu b. m.

— Ach, ojcie! Stał już we drzwiach uśmiechnięty. — Nie jest łatwo być narzeczoną. — prawda? Ale Piotr pomoże ci. Słyszała szybko oddalające się jego kroki. Dlaczego to uczynił? On, który nie chciał, aby pojechała z Piotrem do Genui? I co miała powiedzieć? Wiedziała się już przy telefonie, zakłopotaną i z biżacem sercem. Jak ci się powodzi? Pięknie. Mnie również. W sobotę wysłałam ostatni list. Czy mnie nie rozumiesz? Powiedziałam — nie, to przecież zbyt ograniczone! Jak długo trwają dwie minuty? Wysocka była z łóżka. W łóżku przyjrzała się swej twarzy. Dzień dobry, to ty jesteś, a gdybyś cię Piotr teraz mocno pocałował, niktby nie poznał. Ale przecież tylko na pożegnanie uściśnięć cię. W romansach czyta się coś innego...

— Dzień dobry, Jo — powiedział — dzień dobry, dziecko; ciesz się tak bardzo z twoich listów; pisz zawsze tak powściągliwie, bo wtedy wydaje mi się, że jesteś przy mnie i że ci się przysucha.

— Piotrze, jak wyraźnie słyszysz twój głos! Nie wiedziałam nawet, że go tak dobrze znam. Kiedy będę mogła przyjechać do ciebie?

— Zbieram już na twą podróż. Sądzę, że w lecie, jeżeli będziesz mogła tak przedk.

— Zdaje się, że będę mogła. Ale nie nalegaj w swych listach.

— Nie! Jesteś wolna. Zbliżyliśmy się wkrótce, nie uważasz?

— Tak, z pewnością. Czy nie czujesz się bardzo samotny?

— Samotny? Trochę, ale może to dobrze.

Jakiś obcy głos wtrącił: — Jeszcze 20 sekund! Wówczas zaczęli się oboje śmiać i wołać:

— Dowidzenia, Jo! Dowidzenia, Piotrze! Pokłoń się domownikom! Najlepszsze życzenia!

I po wszystkim... Godzinami mogłaby tak przebiegać ulice i opowiadać ludziom wciąż od początku. Czasami przestawała w myślach zdanie i natychmiast poprawiała się. — Czy wiedziałeś, że to ja będę mówić? — Nie, ale mimo to przygotowałam się. A potem było tak, jakgdyby Piotr położył swą rękę na jej ramieniu.

Wróciła do domu. Ojciec stał przy oknie i wolno obrócił się.

Otoczyła reklamą jego szyję.

— Było cudownie! Zdaje mi się, że wkrótce do niego pojedę. Pewnie w lecie!

— Tak? Pięknie.

— Nagle wpadło jej coś na myśl. — Spojrzała nań poważnie.

— Słuchać, ojcie, czy to było twoim zamiarem, abym zdobyła pewność?

— Skinał głową.

— Tak, dziecko.

— Ojcie! — zawołała i przycisnęła wargi do jego policzka.

Nie dla wszystkich czytelników!

Najdłuższe imiona

Wiadomość, którą poniżej podajemy, nie jest przeznaczona dla wszystkich naszych czytelników. Mogą ją czytać ci tylko, którzy mają dużo czasu, a jeszcze więcej cierpliwości. Kto nie rozporządza ani czasem, ani też nie ma cierpliwości, ten niech się dalej nie zagłębia. Ostatecznie znajdzie w numerze inne, ciekawsze wiadomości.

Chodzi nam o najdłuższe imiona i tytuły. Znany pisarz francuski Rabalais napisał książkę, którą zatytułował „Antipericatametaprhengedamphicribationes”.

Latarnia morska o sile 80.000 świec

Latarnia morska u wejścia do zatoki Cheapeake jest najstarszym sygnałem morskim zbudowanym przez rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Płn.

Gdy w końcu 18 wieku po raz pierwszy latarnię tę zapalono, używano do palenia tran wielorybi. Od tego czasu materiał służący do oświetlenia był pięćdziesiąt razy zmieniany.

W roku 1881 wieżę przebudowano w ten sposób, że obok starej latarni wzniesiono nową, wysoką na 50 metrów. Urządzenia służące do oświetlenia nie zmieniono i przeniesiono je w całości do nowej wieży. Tran zastąpiono naftą, która dawała światło o sile 6000 świec, widoczne na odległość 30 kilometrów.

W roku 1910 olej gazowy zastąpił naftę. Siła światła równała się wówczas 22.000 świec. Obecnie na tej najstarszej latarni morskiej w Ameryce zastosowano elektryczność. Na latarni umieszczono lampę łukową, dającą zupełnie białe światło o sile 1000 wat czyli 80000 świec. Obok tej lampy umieszczono drugą zapasową, która w razie uszkodzenia pierwszej lampy momentalnie automatycznie się zapala.

Co usłyszymy w radio?

Czwartek, 11 stycznia.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. — 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt „Odeon”. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 8.00 Program na dzień bieżący. 11.40 Przegląd prasy. 11.50 Repertuar Teatrów. 11.57 Sygnał czasu. — 12.05 Tańce polskie. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 12.33 Poematy symfoniczne. 13.05 Dziennik południowy. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Koncert. 16.40 Od czyt. 16.55 Recital śpiewaczy. 17.15 Utwory fortepianowe. 17.50 „Kącik dla Młodzieży Wiejskiej”. 18.00 Od czyt. 18.20 Słuchawko. 19.00 Program. 19.05 Rozmaitości. — 19.25 Od czyt. aktualny. 19.40 Komunikat śniegowy ze Lwowa. 19.43 Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik wieczorny. 20.00 Koncert muzyki lekkiej. 21.00 „Skrzynka pocztowa techniczna”. 21.15 Koncert. 22.00 Od czyt. w języku angielskim. 22.15 Muzyka lekka. 23.00 Wiadomości meteorologiczne. 23.05 Muzyka taneczna.

PIĄTEK

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny. 7.40 Muzyka z płyt. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 8.00 Program na dzień bieżący. 11.40 Przegląd prasy. 11.50 Repertuar. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Koncert zespołu jazzowego. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 12.33 D. c. koncertu. 12.55 Dziennik południowy. 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Od balajki do organów. 16.40 Przegląd wydawnictw. 16.55 Recital śpiewaczy. 17.20 Recital skrzypcowy. 17.50 „Skrzynka leśna”. 18.00 Od czyt dla nauczycieli. 18.20 Muzyka lekka. 18.45 Felj. 19.00 Program. 19.05 Rozmaitości. 19.20 Dokąd jechać w święto? 19.25 Feljeton aktualny. 19.40 Wiadomości sportowe. 19.44 Komunikat śniegowy z Krakowa. 19.47 Dziennik wieczorny. 20.00 Pogadanka muzyczna. 20.15 Koncert symfoniczny. 23.00 Wiadomości dla komunikacji lotniczej. 23.05 Orkiestra cygańska.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesława Kopelówny)

Stał oparty o ścianę koło drzwi. W korytarzu Antellus postąpił krok naprzód, aby zamknąć drzwi, ale Knox, nie odwracając się, wyciągnął rękę, aby mu to uniemożliwić. Oczy jego, bardzo ciemne i czujne, przebiegły błyskawicznie po twarzach wszystkich ludzi, siedzących dookoła stołu i w końcu zatrzymały się na Hemingway'u. Craddock czuł, że Knox wpatruje się badawczo nie w Hemingway'a, ale w coś innego; w coś, czego tam wcale nie ma.

— Moja maszyna? — zapytał.
Z przedpokoju dobiegł go głos Manteuffla.
— Pięciu ludzi tam poszło. Znajdowałem się pod arsztem i nie mogłem ich ostrzec.

Knox zdecydowanym ruchem skrzyżował ramiona. Koszki na jego ogromnych kościstych rękach odcinały się ostre i białe w miejscach, gdzie palce wpijały się w skórzaną obicie krzesła. Wzrok ani na chwilę nie opuścił twarzy Hemingway'a, ale Hemingway patrzył z goryczą na sędzię Severance.

— Severance — rzekł Hemingway. — Czy nie mówiłem panu, że dałem słowo? Dałem słowo, człowieku!

Sędzia Severance zamruczał coś uroczyste, zacinając się przy każdym słowie.

— Och, do diabła z wami — mruknął Hemingway. — Spojrzyj na Craddocka. — Miał pan rację, Craddock! — ta sprawa jest zbyt wielka dla nas; wijemy się jak robaki,

na które ktoś nadeptał.

— Uspokój się, przyjacielu — powiedziała Madame Abazar. A potem do Knox: — To drobiazg. Rozumie się, że nie chcemy zatrzymać pańskiej maszyny. Otrzyma ją pan natychmiast, gdy tylko będzie pan gotów do drogi. — Oczywiście — dodał sędzia Severance. — Nawet teraz, jeżeli pan tak chce, panie Knox. Przykro nam bardzo, żeśmy postawili Hemingway'a w takiej sytuacji, ale kierownicy różnych wydziałów siłą rzeczy mieli ochotę obejrzeć...

Knox przerwał mu:
— Sędzio Severance, obawiam się, że przez całe swoje życie będzie pan myślał o dniu dzisiejszym z lękiem i grozą. Kogoście tam postali?

Nikt się nie odezwał.

— Manteuffel — zapytał Knox — czy ktokolwiek zszedł?

— Nie.

— Czemuś ich nie ostrzegł?

— Znajdowałem się pod arsztem.

— Czyś mógł zawołać chociażby jednego słowa?

— Probowałem, kiedy zobaczyłem, kim są ci ludzie.

Ale ci kretyni nie chcieli mi pozwolić.

— A kto tam poszedł?

Silvaramos był zupełnie spokojny.

— Hume — rzekł — objawiał zainteresowanie. Był akurat w Rio i przyjechał tu razem ze mną.

Ciało Knox'a świeciło się od potu.

— Najstarszy przyjaciel mego ojca i mój pierwszy nauczyciel! Początków wszystkich, co wiem, nauczyłem się od niego! Kto jeszcze?

Von der Höeffen, którego twarz w tej chwili wyglądała tak, jak gdyby uciekła z niej cała krew — stał się nagle dziwnie drobny i wystraszony. — Ranke i Dresler

Z miasta

w kilku słowach

ROZMOWY I ROBOTY OKOŁO WYSTAWY POWSZECHNEJ. Przed kilkoma dniami magistrat stołeczny złożył w Min. Handlu i Przem. projekt statutu Powowszechnej Wystawy w Warszawie. Nad projektem przeprowadzane są obecnie studia w departamencie przemysłowym Min. Handlu. Przed zatwierdzeniem statutu przez Ministerjum, sprawa Wystawy nie ruszy z miejsca.

Tymczasem miasto prowadzi roboty ziemne około przygotowania terenów pod Wystawę. Zwożony jest pospiesznie piasek wydobyty z Wisły, a przeznaczony pod roboty niwelacyjne od Ronda Waszyngtona do terenów przyszłej Wystawy.

POZWOLENIA NA BRON. Ponieważ 31 grudnia upłynął termin odnowienia pozwoleń na noszenie broni w 1934 r., wszystkie osoby składające podania o przedłużenie tych pozwoleń w spóźnionym terminie karane są grzywnami przez poszczególne starostwa grodzkie.

MUZEUM PRZEMYSŁU I TECHNIKI (ul. Krak.-Przedm. Nr. 66) I część zbiorów, otwarte w środy, czwartki, piątki, soboty i niedziele, od godz. 10-ej do 14-ej, pozatem w piątki dodatkowo od godz. 17-ej do 20-ej.

ODROČENIE OTWARCIA MUZEUM WOJSKA. Wystawa zabytków z czasów króla Stefana i Jana III, mieszcząca się w Muzeum Wojska w Al. 3 Maja (pawilon od strony wiaduktu) została przedłużona do 1 marca. W związku z tem ulegnie odroczeniu otwarcie Muzeum Wojska.

WZNOWIENIE EMIGRACJI ROLNEJ DO ARGENTYNY. Konsulat argentyński w Warszawie wznowił wydawanie wiz emigrantom udającym się do Argentyny celem pracy na roli. Wizy te wydawane będą rodzinom rolniczym, które poza opłatami kosztów przejazdu wykazać się mogą kapitałem w wysokości 1500 pez.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Bank Polski płaci za dolara po 5.63. Dalszy wzrost kursów papierów wartościowych zatrzymał się.
Berlin 211.5, Belgja 123.75, Holandia 358, Londyn 29.05, Paryż 34.86, Praga 26.43, Sztokholm 150, Szwajcaria 172.4, Włochy 46.75.

Wesoły kącik

PODRÓŻNIK

— To pan naprawdę szmat świata zwiedził. Zawsze sam jeden, bez czyjejkolwiek pomocy! A wśród dzikich ludów jakże się pan czuł?

— Znakomicie, panie. Pojęcia pan nie ma, jacy to miłi ludzie. Raz chcieli mnie nawet zatrzymać na obiad...

U SWATA

— Powiadam panu czującą panienska. Dobrze wychowana, charakter anielski, miła, rozmowna, dobra, włada czterema językami, gra, maluje, znakomicie gotuje, gospodarną...

— Poco pan tyle wyliczał? Powiedz pan krótko: posagu nie ma.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM: Dziś „Pan z towarzystwa” wesoła komedia Hasenclewera z Woszczercowiczem w roli głównej. W przyszłym tygodniu sztuka S. Treadwell „Mazyna” osnuta na tle współczesnych stosunków amerykańskich. Reżyserja L. Schillera. W rolach głównych: Kuncewiczówna — Buczyńska — Butkiewicz — Żukowski i inni. 9 dekoracji kompozycji T. Roszkowskiej.

Teatr ATENEUM

Codziennie

znakomita komedia

„Pan z towarzystwa”

z Woszczercowiczem, Bohdańską, Buczyńską, Butkiewiczem, Hajdugą i in.
Reżyserja L. SCHILLERA

Z OPERY: Dziś w operze „Carmen” odbędzie się drugi występ p. Wandy Wermińskiej.

TEATR NARODOWY — gra dziś i codziennie komedję B. Shawa „Nigdy nie wiadomo”.

TEATR LETNI — dziś „Towariszcz” Devala.

TEATR NOWY: Dziś nowa sztuka A. Grzymały - Siedleckiego „Czwarty do brydza” w reżyserji K. Borowskiego.

TEATR POLSKI: Wczoraj w Teatrze Polskim odbyło się 25-te przedstawienie komedji Shaw'a p. t. „Nad Przepaścią”.

Sztuka Shaw'a grana będzie jeszcze kilka dni, ustąpi bowiem miejsca świetnej komedji W. Perzyskiego p. t. „Aszantka”.

TEATR MAŁY. Codziennie komedja Jasnorzewskiej - Pawlikowskiej „Zalotnicy niebiescy”.

TEATR NOWA KOMEDIA gra codziennie komedję Antoniego Słonimskiego p. t. „Rodzina” z Jaraczem i Modzelewską na czele zespołu.

TEATR KAMERALNY. Codziennie komedja S. Lopeza „Brzydki Ferrante”.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

ZA SKROMNE wynagrodzenie (mieszkanie, obiady) studentka przyjmie lekcje w zakresie 8-miu klas gimnazjum. Zna angielski. Tel. 12-08-39.

MATURYSTKA z praktyką nauczycielki wychowawczyni poszukuje kondycji. Doświadczenia francuski, łacina. Tel. 569-51 g. 4-7.

UCIEKINIER z Niemiec, student udziela lekcji języka niemieckiego. Ceny przystępne. Zgłoszenia do redakcji „Robotnika” pod „Uciekinier”.

KOREPETYCJI udzielam 50 gr. lekcja, w zakresie szkoły powszechnej, średniej — nauczanie starszych — język francuski. Postępy w nauce pewne. Zgłoszenia: Irlík. Aleja 3-go Maja 9—11 m. 27.

WYKWALIFIKOWANA nauczycielka, absolwentka U. W. udziela lekcji. Specjalność: matematyka, łacina. Przygotowanie do matury. Nauczanie dorosłych. Referencje poważne. Telefon 585-43 do g. 2-ej.

ROBOTNIK poszukujący bez pracy, będący w skrajnej nędzy poszukuje jakiegokolwiek pracy. Oferty zgłaszać: Gesia 53 m. 26.

W pełnych końcowych próbach „Hamlet” Szekspira w nowej inscenizacji Karola Bendy, wykonawcy roli tytułowej.

TEATR REDUTA, ul. Kopernika. Codziennie „Milcząca siła” Marji Morozowicz-Szczepkowskiej.

TEATR CYGANERJA. Dziś poraz ostatni „Akademja Humoru”. Jutro przedstawienie zawieszone z powodu próby generalnej nowej rewji karnawałowej „Cyganerja rozfikana”.

Tytuł bardzo obiecujący. Najlepsi autorzy z Szelechtem, Szerszeniem, Tomem, Jarosym i Wrzosem na czele, najpopularniejsi kompozytorzy, Petersburski, Wara, Melodysta, Wiehler, Kitschmanówna — zjednoczyli się, aby dać widowisko wesołe, pogodne i barwne. Zespół artystów został wzmocniony. Wystąpi więc po urlopie Zula Pogorzelska, świeżo pozyskani Adolf Dymsha, Igo Sym oraz znakomita gwiazda amerykańska Gloria Grant. Próby pod kierunkiem Jarosy'ego i Toma dobiegają końca.

WIELKA OPERETKA: Codziennie piękna operetka „Bal w Savoy'u z udziałem pp.: Halamy, Kulczyckiej, Grudzińskiej, Ruszkowskiego i Żabczyńskiego.

TEATR „8.30”. Dziś i codziennie sensacyjna operetka „Miłość i złoto”.

TEATR REWJI „MIGNON”. Codziennie rewja „Ja się palę w karnawale”.

TEATR REWJI „MUCHA” (Długa 10). Dziś rewja „Rozpoczynamy szampańskie wieczory”.

TEATR „SCALA” — Dzielnia 4. Dziś i codziennie „Urke Nachalnik — Dina”.

CYRK STANIEWSKICH: Codziennie nowy program świeżości.

Z FILHARMONJI. W piątek, dn. 12-go b. m. o godz. 8 wiecz. odbędzie się w Filharmonji 15-ty wielki koncert symfoniczny pod dyrekcją Jaschy Horemsteina, znakomitego dyrygenta, którego niedawne występy w Warszawie odniosły niebawmy sukces artystyczny. Solistą wieczoru będzie Alfred Cortot, jeden z najsłynniejszych pianistów francuskich doby współczesnej.

SPECJALNE PRZEDSTAWIENIA ULGOWE KULTUR-LIGI

Bilety ulgowe do wszystkich teatrów, kin, rewji, Filharmonji

Repertuar przedstawień specjalnych:

Jutro w piątek dn. 12 b. m. „Brzydki Ferrante” w T. Kameralnym (bilety od 60 gr. do 3.50 zł.). „Nigdy nie można wiedzieć co” w T. Narodowym, „Towariszcz” w T. Letnim, koncert symfoniczny w Filharmonji (50 proc. niższej). W sobotę dn. 13-go b. m. opera „Eugeniusz Oniegin” w T. Wielkim (bilety od 60 gr. do 3.50 na wszystkie miejsca). W niedzielę dn. 14-go b. m. o godz. 4-ej pp. „Fraulein Doktor” w T. Polskim, „Azais” w T. Małym, „Firma” w T. Nowej Komedji, „Bal w Savoyu” w Wielkiej Operetce, poranek muzyczny w Filharmonji.

Wydział Artystyczny - Teatralny Kultury-Ligi wydaje na codzień bilety ulgowe do Polskiego, Małego, Ateneum, Nowej Komedji, Rozmaitości, Reduty, Wolnej Sceny, Kameralnego, Cyganerji, 8.30, Opery, kin, koncerty w Filharmonji.

Bilety do nabycia codziennie od 11-ej pp. do 10-ej wiecz. (bez przerwy) w lokalu przy ul. Długiej 50 (tel. 12.21-44).

Drukarnia Robotnik

przyjmuje

wszelkie

roboty

wchodzące

w zakres

drukarstwa

Wykonanie

staranne

i punktualne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70; na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. **CENY OGŁOSZEŃ:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, komunikaty i nadesłane gr. 30, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wiersz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

h. aktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca RADA NAUCZELNA P. P. L.

Odbito w Drukarni Spółki Robotników w Warszawie 2.